

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
5548-16

meddelad i Stockholm den 7 april 2017

KLAGANDE

Skatteverket
171 94 Solna

MOTPART

Nordic Trampoline Parks AB, 559030-2120

Ombud: AA
Svalner Skatt & Transaktion KB
Smålandsgatan 16
111 46 Stockholm

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Skatterättsnämndens beslut den 4 oktober 2016 i ärende dnr 28-15/I

SAKEN

Förhandsbesked om mervärdesskatt

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen avslår yrkandet om att förhandsavgörande ska inhämtas från EU-domstolen.

Högsta förvaltningsdomstolen fastställer Skatterättsnämndens förhandsbesked.

Dok.Id 180933

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00
E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:30

BAKGRUND

Omsättning av varor och tjänster är som huvudregel belagd med en mervärdesskattesats om 25 procent. Tjänster varigenom någon bereds tillfälle att utöva idrottslig verksamhet är dock föremål för en reducerad skattesats om sex procent.

Nordic Trampoline Parks AB driver en s.k. trampolinpark inrymd i en inomhusanläggning. Parken har totalt sju stationer där besökarna kan utöva olika aktiviteter. Två av stationerna används för att slå volter och liknande samt tre för träning av respektive parkour, dodgeball och basket. På en station tränas balans och slutligen finns på en station ett stort antal trampoliner som sitter ihop där besökaren tränar olika hopp. På anläggningen finns sex till sju instruktörer som genomgått utbildning för att kunna hjälpa besökarna att utveckla sina hopp och sin träning samt för att hantera skadesituationer och främja säkerheten.

För att få tillträde till anläggningen betalar besökaren en entréavgift som ger tillgång till samtliga stationer. Besökare under tio år tillåts inträde endast i sällskap med en vuxen person.

Bolaget ansökte om förhandsbesked för att få veta med vilken skattesats mervärdesskatt skulle tas ut på entréavgiften till trampolinparken. Bolaget gav in filmupptagningar som visade besökarnas aktiviteter vid de olika stationerna.

Skatterättsnämnden ansåg att anläggningen till sin karaktär huvudsakligen präglades av att ge besökarna möjlighet att nyttja den för att utöva sport och fysisk träning. Mervärdesskatt skulle därför tas ut med en skattesats om sex procent.

YRKANDEN M.M.

Skatteverket yrkar att Högsta förvaltningsdomstolen ska förklara att mervärdesskatt ska tas ut med 25 procent och anför bl.a. följande.

Mål nr
5548-16

Trampolinparken uppvisar stora likheter med den multisportanläggning för inomhussport som i RÅ 2009 not. 145 inte ansågs utgöra en anläggning för idrottslig verksamhet. Det finns inte någon avgörande skillnad mellan den anläggningen och den som nu är föremål för prövning. Aktiviteterna är i bägge fallen fysiskt krävande för utövarna. Båda anläggningarna har karaktär av förströelse- eller nöjesattraktion. Det huvudsakliga syftet med aktiviteterna är inte att den genomsnittlige besökaren ska utöva sport eller idrott.

Bolaget motsätter sig bifall till överklagandet och anför bl.a. följande.

Den anläggning som prövades i RÅ 2009 not. 145 var ett s.k. lekland för barn. Bolagets anläggning skiljer sig väsentligt från ett sådant. Trampolinparkens utformning främjar utövandet av sportaktiviteter som samtliga syftar till att utövarna ska få motion och en positiv inställning till träning. Tyngdpunkten ligger på fysisk träning, dvs. aktiviteten utövas i syfte att uppnå fysisk kapacitetshöjning och till att öka deltagarnas välbefinnande. Besökarna kommer till anläggningen för att träna trampolin i olika former, dvs. för att utveckla sin förmåga inom trampolin eller andra idrottsgrenar, medan ett lekland besöks i rent underhållnings- och nöjessyfte.

För det fall Högsta förvaltningsdomstolen överväger att bifalla Skatteverkets talan hemställer bolaget om att förhandsavgörande inhämtas från EU-domstolen. Skatteverket anser också att förhandsavgörande bör inhämtas.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Rättslig reglering m.m.

Av 7 kap. 1 § tredje stycket 10 och 3 kap. 11 a § första stycket mervärdesskatte- lagen (1994:200) följer att skatt ska tas ut med sex procent av beskattnings- underlaget vid omsättning av tjänster varigenom någon bereds tillfälle att utöva idrottslig verksamhet.

Mål nr
5548-16

I förarbetena anges att aktivitetens syfte i allmänhet att bedriva sport eller idrott på en härför avsedd anläggning är viktigt vid bedömningen av om en idrottstjänst ska anses omsatt eller inte. Den enskilde besökarens syfte med aktiviteten kan således inte tillmätas någon betydelse. Att utnyttja en simhall för simning får därmed anses som sport eller idrott medan ett besök på ett äventyrsbad måste ses som rekreation (prop. 1996/97:10 s. 61).

Bestämmelserna i mervärdesskattelagen har sin motsvarighet i artikel 98.2 första stycket mervärdesskattedirektivet (2006/112/EG) och punkt 14 i bilaga III till detta direktiv, där begreppet ”tillfälle att utöva idrottslig verksamhet” motsvaras av begreppet ”utnyttjande av sportanläggningar”.

EU-domstolen har i mål C-432/15, Baštová, EU:C:2016:855, p. 63–65, uttalat att begreppet ”utnyttjande av sportanläggningar” har samband med sport- eller idrottsutövning, vilken i görligaste mån ska kvalificeras utifrån en samlad bedömning. Möjligheten att tillämpa en reducerad skattesats syftar i huvudsak till att främja utövandet av sportaktiviteter och göra dessa mer tillgängliga för enskilda. Begreppet ska följaktligen förstås så, att det omfattar rätten att använda anläggningar avsedda för att bedriva idrottslig eller fysisk träning, och anläggningarnas användning i detta syfte.

RÅ 2009 not. 145 avsåg tillträde till en multisportanläggning för barn och ungdomar upp till 15 år. Förutom lokaler där ett stort antal sportaktiviteter utövades fanns även lekutrymmen för yngre barn. Skatterättsnämnden, vars förhandsbesked fastställdes av Högsta förvaltningsdomstolen, fann att anläggningen till sin karaktär var att anse som en förströelse- eller nöjesattraktion för barn och ungdomar. Skattesatsen utgjorde därför 25 procent av beskattningsunderlaget.

Högsta förvaltningsdomstolens bedömning

Högsta förvaltningsdomstolen finner att den gemenskapsrättsliga reglering som aktualiseras i målet redan har tolkats av EU-domstolen i nu aktuella avseenden. Det saknas därför skäl att inhämta förhandsavgörande från EU-domstolen.

Bolagets anläggning består av stationer där det vid samtliga bedrivs fysisk träning eller andra fysiska aktiviteter och i stort sett samtliga stationer är bemannade med en instruktör. Tillhandahållandet skiljer sig därmed på ett avgörande sätt från det som prövades i RÅ 2009 not. 145. I likhet med Skatterättsnämnden anser Högsta förvaltningsdomstolen att anläggningen till sin karaktär huvudsakligen präglas av att ge besökarna möjlighet att utnyttja anläggningen för att utöva sport och fysisk träning. Mot den bakgrunden får entréavgiften anses utgöra ersättning för att besökaren bereds tillfälle att utöva idrottslig verksamhet. Förhandsbeskedet ska därför fastställas.

I avgörandet har deltagit justitieråden Henrik Jermsten, Margit Knutsson, Christer Silfverberg, Inga-Lill Askersjö och Mahmut Baran.

Målet har föredragits av justitiesekreteraren Cecilia Nermark Torgils.